

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 8 czerwca 2022 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych
oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 12 maja 2022 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art. 1:

a) w pkt 1 w lit. a, ust. 4d otrzymuje brzmienie:

„4d. W przypadku, o którym mowa w ust. 4c, podatek jest określany w podwójnej wysokości podatku obliczonego od połowy dochodów osoby samotnie wychowującej dzieci, z uwzględnieniem art. 7, przy czym do sumy tych dochodów nie wlicza się dochodów (przychodów) opodatkowanych w sposób zryczałtowany na zasadach określonych w niniejszej ustawie.”,

b) w pkt 21, w art. 32 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dochody podatnika nie przekroczą kwoty 120 000 zł, a małżonek lub dziecko nie uzyskują żadnych dochodów, które łączy się z dochodami podatnika – zaliczki za wszystkie miesiące roku podatkowego wynoszą 12% dochodu uzyskanego w danym miesiącu od tego płatnika i są dodatkowo pomniejszane za każdy miesiąc o kwotę stanowiącą 1/12 kwoty zmniejszającej podatek w przypadku oświadczenia dotyczącego opodatkowania dochodów na zasadach określonych w art. 6 ust. 2 albo 4d;”;

2) w art. 1:

a) w pkt 1 w lit. a, w ust. 4f:

– wyrazy „nie ma zastosowania” zastępuje się wyrazami „ma zastosowanie również”,

- kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się wyrazy „przy czym podatek, o którym mowa w ust. 4c, jest określany jako iloczyn 1,5 oraz wysokości podatku obliczonego od dochodów tej osoby podzielonych przez 1,5, z uwzględnieniem art. 7, z tym że do sumy tych dochodów nie wlicza się dochodów (przychodów) opodatkowanych w sposób zryczałtowany na zasadach określonych w niniejszej ustawie.”,
- b) w pkt 21, w art. 32 w ust. 3 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
 - „1a) dochody podatnika nie przekroczą kwoty 120 000 zł, a małżonek lub dziecko nie uzyskują żadnych dochodów, które łączy się z dochodami podatnika – zaliczki za wszystkie miesiące roku podatkowego wynoszą 12% dochodu uzyskanego w danym miesiącu od tego płatnika i są dodatkowo pomniejszane za każdy miesiąc o kwotę stanowiącą 1/24 kwoty zmniejszającej podatek – w przypadku oświadczenia dotyczącego opodatkowania dochodów na zasadach określonych w art. 6 ust. 4f;”;
- 3) w art. 1:
 - a) w pkt 8 w lit. a, w pkt 58 część wspólna otrzymuje brzmienie:
 - „– przy czym łączna wysokość tych składek zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów lub odliczonych od dochodu nie może przekroczyć w roku podatkowym 8 700 zł;”;
 - b) w pkt 17 w lit. a w tiret pierwszym, w zdaniu drugim w pkt 2 część wspólna otrzymuje brzmienie:
 - „– przy czym łączna wysokość tych składek zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów lub odliczonych od dochodu nie może przekroczyć w roku podatkowym 8 700 zł;”;
- 4) w art. 1 w pkt 11 w poleceniu nowelizacyjnym po wyrazach „w art. 26eb w ust. 2” dodaje się wyrazy „we wprowadzeniu do wyliczenia”;
- 5) w art. 1 w pkt 12 w lit. a w tiret pierwszym, w pkt 2 wyrazy „w zabytku nieruchomym” zastępuje się wyrazami „przy zabytku nieruchomym”;

- 6) w art. 1 w pkt 15 w lit. a wyrazy „art. 6 ust. 4c” zastępuje się wyrazami „art. 6 ust. 4c i 4g”;
- 7) w art. 1:
 - a) dodaje się pkt 35a w brzmieniu:
„35a) użyte w art. 45a w pkt 3 oraz w art. 45c w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 3, 3b i 4, w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 1 i w ust. 8 wyrazy „1%” zastępuje się wyrazami „1,5%”;;
 - b) w pkt 38, w ust. 3c–3e wyrazy „1%” zastępuje się wyrazami „1,5%”;
- 8) w art. 3 w poleceniu nowelizacyjnym po wyrazach „(Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.)” dodaje się wyrazy „wprowadza się następujące zmiany:”, pozostałą treść oznacza się jako pkt 1 oraz dodaje się pkt 2 w brzmieniu:
„2) w art. 77c w § 1 wyrazy „1%” zastępuje się wyrazami „1,5%”.”;
- 9) w art. 3, w pkt 1 wyrazy „szczegółowe zasady ustalania” zastępuje się wyrazami „sposób ustalania” oraz średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „a także sprawność pobrania wynagrodzenia;”;
- 10) w art. 4:
 - a) w pkt 3 w lit. b, w pkt 5b,
 - b) w pkt 5 w lit. b, w pkt 6aa– wyrazy „roku składkowego w rozumieniu art. 81 ust. 2 ustawy” zastępuje się wyrazami „roku składkowego, o którym mowa w art. 81 ust. 2 ustawy”;
- 11) w art. 5 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) użyte w art. 21b w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 3 i 4, w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 1 i w ust. 8 wyrazy „1%” zastępuje się wyrazami „1,5%”;;
- 12) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057, z 2021 r. poz. 1038, 1243, 1535 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 857) użyte w art. 22 w ust. 7 w pkt 1 i 2 i w ust. 8 i 9, w art. 23 w ust. 6d w pkt 5 w lit. a i b i w ust. 6e w pkt 5 w lit. a i b, w art. 27 w ust. 1–2a i 2c–4, w art. 27a w ust. 1 i 8–10, w art. 27aa w ust. 1–3, w art. 27ab w ust. 4 w pkt 1–3, w art. 27c w ust. 1, w ust. 2 w pkt 1 i 2 i w ust. 3, w art. 50c oraz w art. 50d wyrazy „1%” zastępuje się wyrazami „1,5%”.”;

13) w art. 10 w pkt 6:

a) przed lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:

„...) w ust. 2 w zdaniu pierwszym wyrazy „z uwzględnieniem art. 24 ust. 1–2b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych” zastępuje się wyrazami „z uwzględnieniem art. 9 ust. 3–6, art. 24 ust. 1–2b oraz art. 26i ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych”,”

b) dodaje się lit. ba w brzmieniu:

„ba) w ust. 2c w pkt 5 wyrazy „stosuje się art. 24 ust. 1–2b” zastępuje się wyrazami „stosuje się art. 9 ust. 3–6, art. 24 ust. 1–2b oraz art. 26i ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych”,”

14) w art. 10 w pkt 6 w lit. c, w ust. 2ca wyrazy „o składkach na ubezpieczenia społeczne” zastępuje się wyrazami „o składkach na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe”;

15) w art. 10 w pkt 8:

a) w lit. a, w ust. 2 wyrazy „płatnika, o którym mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „płatnika, o którym mowa w art. 85 ust. 1–13”,

b) w lit. b wyrazy „o którym mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 85 ust. 1–13”;

16) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. W ustawie z dnia 14 października 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2054) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. W rejestrze umów, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, zamieszcza się informacje o umowach zawartych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”;

2) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. W rejestrze umów, o którym mowa w art. 34a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, zamieszcza się informacje o umowach zawartych od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu.”;

3) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r., z wyjątkiem:

1) art. 4 i art. 8, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2022 r.;

2) art. 6 i art. 14a, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.”;

17) w art. 13:

a) dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) po art. 71 dodaje się art. 71a w brzmieniu:

„Art. 71a. Przepisy art. 3b § 1 pkt 2 i § 2 ustawy zmienianej w art. 3 oraz art. 133 § 2c pkt 2 ustawy zmienianej w art. 7, w zakresie w jakim dotyczą członków grupy VAT w rozumieniu przepisów ustawy zmienianej w art. 14, mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2023 r.”;

b) w pkt 4:

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) pkt 3–5 otrzymują brzmienie:

„3) art. 3 pkt 1, art. 7 pkt 33 i art. 20 pkt 8, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2022 r.;

4) art. 1 pkt 10 lit. b tiret trzecie w zakresie art. 14 ust. 2 pkt 22, pkt 39 lit. b i pkt 63 lit. c, art. 2 pkt 27 lit. a tiret ósme w zakresie art. 12 ust. 1 pkt 16, pkt 31 lit. a tiret trzecie i lit. b, art. 7 pkt 3, 11, 13, pkt 16 lit. b, pkt 17 i 38, art. 12, art. 14 pkt 1–4, 9 i 11–16, art. 18, art. 22 pkt 1 oraz

- art. 77a, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.;
- 5) art. 2 pkt 11 lit. a i c, art. 7 pkt 7 w zakresie art. 20zu § 4, art. 20zw § 2 zdanie drugie i art. 20zx § 2 oraz art. 66 ust. 2 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.;”,
- skreśla się lit. b;
- 18) w art. 13 w pkt 4 w lit. c, pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) art. 1 pkt 39 lit. a, c i d, art. 9 pkt 11, art. 14 pkt 19, art. 22 pkt 2 w zakresie art. 19a ust. 3 oraz art. 66 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.;”;
- 19) w art. 15 w ust. 5 w zdaniu drugim wyrazy „nie sporządzi” zastępuje się wyrazami „nie sporządził”;
- 20) w art. 18:
- a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „oraz art. 27ea”,
- b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Osoba samotnie wychowująca dziecko albo dzieci może, na wniosek wyrażony w zeznaniu podatkowym, zastosować do dochodów (przychodów) uzyskanych w roku 2022 art. 27ea ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu z dnia 30 czerwca 2022 r. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, przepisów art. 6 ust. 4c–4h, 8 i 11–13 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się.”;
- 21) w art. 18 w ust. 3 skreśla się wyrazy „art. 34 ust. 2a i 2b.”;
- 22) w art. 23 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „W przypadku obliczaniu” zastępuje się wyrazami „W przypadku obliczania”;
- 23) w art. 23 w ust. 3 po wyrazach „art. 32 ust. 1c ustawy zmienianej w art. 1,” dodaje się wyrazy „w brzmieniu dotychczasowym.”;

- 24) w art. 23 w ust. 4 po wyrazach „art. 32 ust. 2a oraz art. 44 ust. 3aa ustawy zmienianej w art. 1” dodaje się wyrazy „, w brzmieniu dotychczasowym”;
- 25) w art. 24 po wyrazach „art. 34 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1,” dodaje się wyrazy „w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”;
- 26) w art. 25 w ust. 6 wyrazy „dokonujący po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „dokonujący po dniu 30 czerwca 2022 r.”;
- 27) w art. 26 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Przepis ust. 1 stosuje się do podatników, którzy w 2022 r. uzyskali przychody podlegające opodatkowaniu zgodnie z art. 27 ustawy zmienianej w art. 1, w łącznej wysokości nieprzekraczającej 153 600 zł, przy czym:”;
- 28) w art. 26 w ust. 4 i 5 po wyrazach „na podstawie art. 27f ustawy zmienianej w art. 1” dodaje się wyrazy „, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”;
- 29) skreśla się art. 37 oraz art. 38;
- 30) w art. 40:
a) w pkt 3:
– wyrazy „pkt 36–39 i 41” zastępuje się wyrazami „pkt 35a–39 i 41, art. 3 pkt 2”,
– wyrazy „art. 5 pkt 2 lit. a i b” zastępuje się wyrazami „art. 5 pkt 2 lit. a i b i pkt 2a”,
– wyrazy „art. 7 pkt 1 i pkt 2 w zakresie art. 27d ust. 1, 3, 4 i 6–9” zastępuje się wyrazami „art. 7”,
b) skreśla się pkt 4.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

UZASADNIENIE

Senat – po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm w dniu 12 maja 2022 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw, określanej dalej jako „ustawa” – wprowadził do jej tekstu 30 poprawek. Ich uchwalenie jest wyrazem podzielenia przez Izbę licznych zastrzeżeń do ustawy, które odnoszą się do problematyki:

- 1) konstytucyjnej;
- 2) unijnej;
- 3) merytorycznej;
- 4) legislacyjnej i redakcyjnej.

I. W wyniku dokonanej oceny konstytucyjności ustawy, Senat uznał, że wymaga ona modyfikacji w aspekcie 6 zastrzeżeń.

1. Po pierwsze, istnieją podstawy do postawienia tezy, że dodawane przez art. 1 pkt 1 lit. a ustawy:

- 1) art. 6 ust. 4d ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, określanej dalej jako „ustawa o PIT”, w zakresie, w jakim nie przewiduje prawa osoby samotnie wychowującej dziecko niemające orzeczonej niepełnosprawności, które jest osobą pełnoletnią, a zarazem otrzymuje zasiłek (dodatek) pielęgnacyjny lub rentę socjalną, do wspólnego opodatkowania się z tym dzieckiem, jest niezgodny z art. 71 ust. 1 zdanie drugie w związku z art. 32 ust. 1 Konstytucji;
- 2) art. 6 ust. 4d pkt 2 ustawy o PIT w zakresie, w jakim przewiduje prawo osoby samotnie wychowującej dziecko niemające orzeczonej niepełnosprawności, które jest osobą małoletnią, do częściowo wspólnego opodatkowania się z tym dzieckiem poprzez określenie podatku jako iloczyn 1,5 oraz wysokości podatku obliczonego od dochodów osoby samotnie wychowującej dzieci podzielonych przez 1,5, jest niezgodny z art. 71 ust. 1 zdanie drugie w związku z art. 32 ust. 1 Konstytucji;

- 3) art. 6 ust. 4d pkt 2 ustawy o PIT w zakresie, w jakim przewiduje prawo osoby samotnie wychowującej dziecko niemające orzeczonej niepełnosprawności, które jest osobą pełnoletnią, a zarazem nie ukończyło 25. roku życia, i uczy się w szkołach, o których mowa w przepisach regulujących system oświatowy lub szkolnictwo wyższe, obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej oraz w innym państwie, do częściowo wspólnego opodatkowania się z tym dzieckiem poprzez określenie podatku jako iloczyn 1,5 oraz wysokości podatku obliczonego od dochodów osoby samotnie wychowującej dzieci podzielonych przez 1,5, jest niezgodny z art. 71 ust. 1 zdanie drugie w związku z art. 32 ust. 1 Konstytucji.

Uprawnienie podatnika będącego osobą samotnie wychowującą dziecko albo dzieci do wspólnego opodatkowania się z tym dzieckiem albo z tymi dziećmi obowiązywało od dnia 1 stycznia 1993 r. i zostało (z zastrzeżeniem odnoszącym się do złożenia zeznania podatkowego za rok 2021) zniesione z dniem 1 stycznia 2022 r. na skutek wejścia w życie ustawy z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw, określanej dalej jako „ustawa realizująca program *Polski Ład*”. W jego miejsce ustawa realizująca program *Polski Ład* wprowadziła uprawnienie osoby samotnie wychowującej dziecko albo dzieci do odliczenia od podatku kwoty w stałej wysokości 1 500 zł.

Zgodnie z obowiązującymi do dnia 31 grudnia 2021 r. przepisami art. 6 ust. 4–4b ustawy o PIT od dochodów rodzica lub opiekuna prawnego, podlegającego obowiązkowi podatkowemu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, będącego panną, kawalerem, wdową, wdowcem, rozwódką, rozwodnikiem albo osobą, w stosunku do której orzeczono separację w rozumieniu odrębnych przepisów, lub osobą pozostającą w związku małżeńskim, jeżeli jej małżonek został pozbawiony praw rodzicielskich lub odbywa karę pozbawienia wolności, jeżeli ten rodzic lub opiekun w roku podatkowym samotnie wychowuje dzieci:

- 1) małoletnie,
- 2) bez względu na ich wiek, które zgodnie z odrębnymi przepisami otrzymywały zasiłek (dodatek) pielęgnacyjny lub rentę socjalną,
- 3) do ukończenia 25 roku życia uczące się w szkołach, o których mowa w przepisach o systemie oświaty, przepisach o szkolnictwie wyższym i nauce lub w przepisach regulujących system oświatowy lub szkolnictwo wyższe obowiązujących w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie, jeżeli w roku podatkowym nie uzyskały dochodów

podlegających opodatkowaniu na zasadach określonych w art. 27 lub art. 30b lub uzyskały przychody, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 148, w łącznej wysokości przekraczającej kwotę stanowiącą iloraz kwoty zmniejszającej podatek określonej w art. 27 ust. 1b pkt 1 oraz stawki podatku, określonej w pierwszym przedziale skali, o której mowa w art. 27 ust. 1, z wyjątkiem renty rodzinnej

– podatek mógł być określony na wniosek wyrażony w rocznym zeznaniu podatkowym, w podwójnej wysokości podatku obliczonego od połowy dochodów osoby samotnie wychowującej dzieci, z uwzględnieniem art. 7, z tym że do sumy tych dochodów nie wliczano dochodów (przychodów) opodatkowanych w sposób zryczałtowany.

W wyniku przyjęcia grupy poprawek zgłoszonych podczas rozpatrywania projektu ustawy realizującej program *Polski Ład* przez sejmową Komisję Finansów Publicznych przesądzono o likwidacji prawa podatnika będącego osobą samotnie wychowującą dziecko albo dzieci do wspólnego opodatkowania się z tym dzieckiem albo z tymi dziećmi na rzecz ustanowienia uprawnienia tej osoby do odliczenia od podatku kwoty w wysokości 1 500 zł. Tymczasem zgodnie z art. 71 ust. 1 zdanie drugie Konstytucji rodziny znajdujące się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej, zwłaszcza wielodzietne i niepełne, mają prawo do szczególnej pomocy ze strony władz publicznych. Powołane unormowanie wyraża prawo podmiotowe podlegające ochronie w trybie skargi konstytucyjnej¹, przy czym pomoc dla rodzin w trudnej sytuacji materialnej i społecznej, zwłaszcza wielodzietnych i niepełnych, ma mieć charakter „szczególny”, a więc wykraczający poza zwykłą pomoc dla osób utrzymujących dzieci albo pomoc świadczoną innym osobom². Zastąpienie uprawnienia podatnika będącego osobą samotnie wychowującą dziecko albo dzieci do wspólnego opodatkowania się z tym dzieckiem albo z tymi dziećmi uprawnieniem do odliczenia od podatku kwoty w stałej wysokości 1 500 zł skutkowało – co do zasady – likwidacją *sui generis* preferencji tej grupy podatników, prowadząc do uszczuplenia ich sytuacji dochodowej, a tym samym – narażało się na zarzut niezgodności z art. 71 ust. 1 zdanie drugie Konstytucji.

¹ L. Garlicki, M. Derlatka [w:] M. Derlatka, K. Działocha, S. Jarosz-Żukowska, A. Łukaszczyk, P. Sarnecki, W. Sokolewicz, J. Trzciniński, M. Wiącek, K. Wojtyczek, L. Garlicki, M. Zubik: *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz. Tom II*, Warszawa 2016, art. 71, Lex.

² Zob. np. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 listopada 2005 r. (P 3/05).

Ustawa nie tylko nie przywraca w przedmiotowej sprawie stanu prawnego obowiązującego w dniu 31 grudnia 2021 r., lecz zawiera unormowania, które budzą zasadnicze zastrzeżenia w świetle konstytucyjnej zasady równości, gdyż:

- 1) dodawany art. 6 ust. 4d ustawy o PIT nie przewiduje prawa osoby samotnie wychowującej dziecko do wspólnego opodatkowania się z pełnoletnim dzieckiem, które otrzymuje zasiłek (dodatek) pielęgnacyjny lub rentę socjalną, chyba że dziecko to ma orzeczoną niepełnosprawność – co istotne, uzasadnienie projektu ustawy nie wyjaśnia, jakie usprawiedliwione konstytucyjnie kryteria zadecydowały o takim wyłączeniu, zwłaszcza jeżeli zważyć, że na podstawie tego samego ustępu osoba samotnie wychowująca dziecko niemające orzeczonej niepełnosprawności, które jest osobą pełnoletnią, a zarazem nie ukończyło 25. roku życia, i uczy się w szkołach, została objęta prawem do częściowo wspólnego opodatkowania się z tym dzieckiem;
- 2) dodawany art. 6 ust. 4d pkt 2 ustawy o PIT statuuje prawo do jedynie częściowo wspólnego opodatkowania się z dzieckiem, które nie ma orzeczonej niepełnosprawności, a zarazem jest osobą małoletnią albo uczącą się osobą pełnoletnią, która nie ukończyła 25. roku życia; w takich przypadkach podatek ma być określany jako iloczyn 1,5 oraz wysokości podatku obliczonego od dochodów osoby samotnie wychowującej dzieci podzielonych przez 1,5 – uzasadnienie projektu ustawy nie wyjaśnia motywów przyjętego zróżnicowania.

W przedmiotowym zakresie ustawa – wbrew treści uzasadnienia (str. 3 i 4) – nie tylko nie „powraca do sprawdzonych już rozwiązań”, lecz także nie uwzględnia konstytucyjnego prawa rodzin niepełnych do szczególnej pomocy ze strony władz publicznych opartej na zasadzie równości – w tym stanie rzeczy Senat uchwalił poprawkę **nr 1**.

2. Po drugie, w ocenie Senatu dodawany przez art. 1 pkt 1 lit. a ustawy art. 6 ust. 4f ustawy o PIT jest niezgodny z art. 71 ust. 1 zdanie drugie w związku z art. 32 ust. 1 Konstytucji przez to, że wyłącza prawo osoby samotnie wychowującej dziecko do wspólnego opodatkowania się z tym dzieckiem z uwagi na okoliczność, iż wychowuje ona wraz z drugim rodzicem albo opiekunem prawnym co najmniej jedno dziecko, w tym również gdy dziecko jest pod opieką naprzemienną, w związku z którą obydwójgu rodzicom zostało ustalone świadczenie wychowawcze. Powołany przepis ma charakter dyskryminacyjny, gdyż eliminuje omawiane prawo wyłącznie na podstawie arbitralnego uznania, że przypadki objęte jego hipotezą wykraczają poza zakres pojęcia „samotne wychowywanie dziecka”.

Tymczasem w świetle orzecznictwa sądów administracyjnych „Leksykalne znaczenie wyrazu „samotny” („samotność”) ukierunkowuje na odkodowanie sformułowania „rodzic samotnie wychowujący dzieci”, jako rodzica wychowującego dzieci (dziecko) w odosobnieniu od drugiego rodzica dzieci (dziecka) i bez jego udziału, przebywającego z dziećmi (dzieckiem) w innym miejscu niż drugi rodzic. Bezsprzecznie kryterium „samotności” wyklucza się z kryterium „wspólności”. (...) Jeśli zatem rozwiedziony rodzic nie wykonuje w tym samym czasie i w tym samym miejscu, przy współudziale drugiego rodzica, składających się na proces jego czynności wychowawczych, to wręcz nielogiczne jest twierdzenie, że czyni to wspólnie z drugim rodzicem. (...) Wprawdzie wychowywanie dzieci w rodzinach niepełnych nie jest co do zasady stanem pożądanym, jednak w zmieniających się realiach społecznych, należy uwzględnić szczególną ochronę i pomoc Państwa wobec takich rodzin, np. poprzez umożliwienie rodzicom samotnie wychowującym dzieci skorzystanie z ulgi podatkowej. Nie jest przy tym konieczne, aby drugi z rodziców był w tym czasie całkowicie wyeliminowany z opieki i wychowania dzieci, taki bowiem warunek przeczyłby polityce prorodzinnej Państwa, zmierzającej do systemowego wsparcia rodziców w wychowaniu dzieci, zwłaszcza w samotnym ich wychowaniu. Samotne wychowywanie dzieci przez cały rok podatkowy w rozumieniu, jakie nadaje temu pojęciu organ podatkowy mogłoby być wyłącznie zrealizowane jedynie w odniesieniu do wdów, wdowców i osób rozwiedzionych, którym przyznano wyłączną władzę rodzicielską.”³.

Mając na uwadze powyższe argumenty, Izba uchwaliła poprawkę **nr 2**.

3. Po trzecie, uzasadnione jest zapatrywanie, że zawarte w art. 28 § 3 pkt 1 Ordynacji podatkowej (w brzmieniu określonym przez art. 3 ustawy) upoważnienie do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych jest niezgodne z art. 92 ust. 1 Konstytucji przez to, że:

- 1) nakazuje unormować w akcie wykonawczym „szczegółowe zasady ustalania wynagrodzenia płatników i inkasentów pobierających podatki na rzecz budżetu państwa”;
- 2) nie zawiera wytycznych dotyczących treści aktu wykonawczego w zakresie odnoszącym się do problematyki „trybu pobrania wynagrodzenia”.

W dotychczasowym dorobku orzeczniczym „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wypowiadał się na temat praktyki legislacyjnej polegającej na przekazywaniu przez

³ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 grudnia 2021 r. (II FSK 775/19).

ustawodawcę do uregulowania w drodze wykonawczych aktów prawnych „zasad” obowiązujących w jakimś obszarze działania. Takiego sformułowania w upoważnieniu ustawowym powinno się unikać ze względu na konstytucyjny wymóg precyzyjnego określania zakresu materii rozporządzenia, które ma być wydane na podstawie ustawy”⁴. Ponadto jednym z wymogów poprawności upoważnienia do wydania aktu wykonawczego, które zostały sformułowane w art. 92 ust. 1 Konstytucji, jest nakaz zamieszczenia w nim wytycznych dotyczących treści rozporządzenia. Zaproponowane w art. 3 ustawy brzmienie wytycznych („uwzględniając przy ustalaniu wynagrodzenia rodzaj pobranego podatku”) odnosi się jedynie do pierwszego elementu zakresu spraw – wymaga zatem stosownego uzupełnienia w odniesieniu do problematyki trybu pobrania wynagrodzenia.

Mając na uwadze powyższe zastrzeżenia, Senat uchwalił poprawkę **nr 9**.

4. Po czwarte, istnieją podstawy do uznania, że dodawany przez art. 7 pkt 2 ustawy art. 27d ust. 6 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie jest niezgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji przez to, że dokonuje niewłaściwego podziału materii pomiędzy ustawę a rozporządzenie w zakresie dotyczącym wyrównywania organizacjom pożytku publicznego uszczerbku finansowego w związku z wejściem w życie ustawy realizującej program *Polski Ład* oraz ustawy.

Stosownie do dodawanego art. 27d ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie:

- 1) jeżeli łączna kwota środków pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych, przekazana w danym roku organizacjom pożytku publicznego, jest na dzień 31 lipca danego roku niższa od łącznej kwoty takich środków przekazanej w 2022 r., organizacjom pożytku publicznego przysługuje wyrównanie dokonywane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych (ust. 1);
- 2) łączna kwota środków pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych przekazana na rzecz organizacji pożytku publicznego w 2022 r. jest corocznie indeksowana wskaźnikiem średniookresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach bieżących, o którym mowa w art. 38b pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.), przy czym w kolejnych latach indeksacji podlega kwota zindeksowana w latach poprzednich (ust. 2);

⁴ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 lipca 2008 r. (K 24/07).

- 3) wyrównanie pomniejsza dochody budżetu państwa z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych (ust. 3);
- 4) kwota wyrównania może być rozdysponowywana pomiędzy organizacjami pożytku publicznego:
 - a) w proporcji, w jakiej pozostaje udział kwoty środków pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych przekazanej w danym roku na rzecz organizacji pożytku publicznego, do łącznej kwoty tych środków przekazanej na rzecz wszystkich organizacji pożytku publicznego w tym roku, lub (ust. 4 pkt 1)
 - b) w trybie otwartego konkursu ofert, o którym mowa w art. 13 – w tym przypadku Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego określa zakres informacji, które powinny być zawierane w ogłoszeniu otwartego konkursu ofert, na podstawie propozycji tych informacji przekazanych, w terminie do dnia 30 listopada, przez Radę Działalności Pożytku Publicznego (ust. 4 pkt 2 i ust. 5);
- 5) minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu do spraw Pożytku Publicznego, ma określać, w drodze rozporządzenia, do końca lutego danego roku, sposób rozdysponowania kwoty wyrównania w danym roku zgodnie z ust. 4 (określając udział kwoty wyrównania w sposobach rozdysponowywania tych kwot, przy czym kwota wyrównania przeznaczona do rozdysponowania według każdego z tych sposobów stanowić ma nie mniej niż 30% kwoty wyrównania w danym roku), a także tryb rozdysponowania kwoty wyrównania (ust. 6).

Zgodnie z orzecnictwem Trybunału Konstytucyjnego upoważnienie do wydania aktu wykonawczego nie może mieć charakteru blankietowego i nie może pozostawiać prawodawcy rządowemu zbyt daleko idącej swobody w kształtowaniu merytorycznych treści rozporządzenia. Oznacza to, że w porządku prawnym proklamującym zasadę podziału władz, opartym na prymacie ustawy, jako podstawowego źródła prawa wewnętrznego, parlament nie może w dowolnym zakresie „cedować” funkcji prawodawczych na organy władzy wykonawczej. Nie jest zatem dopuszczalne, by prawodawczym decyzjom organu władzy wykonawczej pozostawiać kształtowanie zasadniczych elementów regulacji prawnej⁵. Zatem to nowelizowana przez art. 7 ustawy ustawa o działalności pożytku publicznego

⁵ Zob. np. wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia: 25 maja 1998 r. (U. 19/97), 27 czerwca 2006 r. (SK 35/04) oraz 18 września 2006 r. (K 27/05).

i o wolontariacie powinna określać zasady i sposób corocznego rozdysponowania kwoty wyrównania pomiędzy organizacjami pożytku publicznego, aby na podstawie jej przepisów można było przynajmniej wyznaczyć kompletny zarys (kontur) przewidzianego uprawnienia. Przedmiotem rozporządzenia mogą być natomiast wyłącznie sprawy o charakterze technicznym, niemające zasadniczego znaczenia z punktu widzenia ustanawianego prawa. Tymczasem:

- 1) dodawany art. 27d ust. 4 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie statuuje dwa „sposoby” rozdysponowania kwot, przy czym określenie „dominującego” sposobu w każdym roku (przesądającego w istocie o zakresie rozdysponowania środków finansowych budżetu państwa na rzecz organizacji pożytku publicznego) zostało przekazane do unormowania w akcie wykonawczym, który będzie wydawany na podstawie art. 27d ust. 6 powołanej ustawy;
- 2) przepisy merytoryczne zawarte w dodawanym art. 27d ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, które dotyczą rozdysponowania kwoty wyrównania pomiędzy organizacjami pożytku publicznego „w trybie otwartego konkursu ofert, o którym mowa w art. 13”, mają w istocie charakter blankietowy, skoro jedyne unormowanie w tym zakresie zawiera powołany wyżej ust. 5.

W tym stanie rzeczy uprawnione jest twierdzenie, że dodawany art. 27d ust. 6 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie jest niezgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji, gdyż przekazuje do samodzielnego corocznego normowania w rozporządzeniu spraw o fundamentalnym znaczeniu dla realizacji uprawnienia organizacji pożytku publicznego do otrzymania kwoty wyrównania uszczerbku finansowego w związku z wejściem w życie ustawy realizującej program *Polski Ład* oraz ustawy, a tym samym – upoważnia organ władzy wykonawczej do stanowienia norm prawnych wykraczających poza ramy przepisów wydawanych tylko w celu wykonania ustawy.

Mając na uwadze powyższą argumentację, a także uwzględniając postulaty organizacji pożytku publicznego, Senat uchwalił poprawki **nr 7, 8, 11, 12 i 30**.

5. Po piąte, istnieją podstawy do uznania, że art. 18 ust. 2 ustawy w zakresie, w jakim przewiduje, że przepisu art. 27ea ustawy o PIT (uchylanego z dniem 1 lipca 2022 r.) „nie stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2022 r.”, jest niezgodny z wynikającą z zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji) zasadą ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa.

Przepis art. 1 pkt 14 ustawy – poprzez uchylenie art. 27ea ustawy o PIT – zmierza do zniesienia z dniem 1 lipca 2022 r. prawa podatnika podatku dochodowego od osób fizycznych będącego osobą samotnie wychowującą dziecko albo dzieci do odliczenia od podatku z tego tytułu kwoty w wysokości 1 500 zł na rzecz ustanowienia uprawnienia tej osoby do wspólnego albo częściowo wspólnego opodatkowania się z tym dzieckiem albo z tymi dziećmi. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego, opartym na wynikającej z zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji) zasadzie ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa, nie jest dopuszczalne – co do zasady – dokonywanie zmian obciążeń daninowych w trakcie roku podatkowego w zakresie dotyczącym podatków płaconych w cyklu rocznym, a zmiany ustawowe odnośnie do podatku dochodowego od osób fizycznych powinny być ogłaszane co najmniej na miesiąc przed końcem poprzedniego roku podatkowego, tj. do dnia 30 listopada⁶. Tymczasem ustawodawca sejmowy – uchylając z dniem 1 lipca br. „ulgę 1500 zł” i wprowadzając z tym dniem prawo do rozliczania się (choć w ograniczonym zakresie) z dzieckiem – nie uwzględnił okoliczności, że:

- 1) w ściśle określonych stanach faktycznych odnoszących się do rozliczania podatku za rok 2022 zmiana ta może okazać się niekorzystna dla niektórych podatników podatku dochodowego od osób fizycznych;
- 2) zamierzone ustawowo zawężenie katalogu podmiotowego beneficjentów prawa do wspólnego opodatkowania się z dzieckiem (dziećmi) spowoduje brak możliwości skorzystania przez osoby objęte tym zawężeniem z jakiegokolwiek preferencji podatkowej w tym zakresie w odniesieniu do rozliczania podatku za rok 2022.

W świetle wywodzonego z art. 2 Konstytucji zakazu dokonywania niekorzystnych dla podatnika zmian w przepisach podatkowych w odniesieniu do trwającego roku podatkowego, Senat postuluje zarówno stosowne skorygowanie art. 18 ust. 2 ustawy, jak również dodanie w tym artykule przepisu przejściowego, który umożliwiłby osobie samotnie wychowującej dziecko albo dzieci zastosowanie, na jej wniosek wyrażony w zeznaniu podatkowym, do dochodów (przychodów) uzyskanych w roku 2022 uchylanego art. 27ea ustawy o PIT (poprawka **nr 20**).

⁶ Zob. np. wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 25 listopada 1997 r. (K 26/97), z dnia 27 lutego 2002 r. (K 47/01) oraz z dnia 15 lutego 2005 r. (K 48/04).

6. Po szóste, istnieją podstawy do uznania, że art. 26 ust. 2 ustawy w zakresie, w jakim przewiduje obliczanie hipotetycznego podatku należnego za 2022 r. jedynie w stosunku do wymienionych w nim podatników, jest niezgodny z wynikającą z zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji) zasadą ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa. Przepis ten obejmuje swym zakresem wyłącznie podatników, którzy w 2022 r. uzyskali podlegające opodatkowaniu według skali podatkowej przychody w wysokości od 68 412 zł do 133 692 zł:

- 1) ze stosunku służbowego, ze stosunku pracy, z pracy nakładczej oraz ze spółdzielczego stosunku pracy;
 - 2) z pozarolniczej działalności gospodarczej
- a zatem wyłącznie osoby uprawnione do tzw. ulgi dla klasy średniej.

W uzasadnieniu projektu ustawy (str. 12) wskazano, że „[h]ipotetyczny podatek należny umożliwia ustalenie, czy podatnik nie stracił na zmianach wprowadzonych w trakcie roku podatkowego, i stanowi podstawę do dokonania „zwrotu kwoty różnicy” w celu zapewnienia zgodności przepisów obowiązujących od 1 lipca 2022 r. z zasadami demokratycznego państwa prawnego (zakazem wprowadzania zmian niekorzystnych dla podatników w trakcie roku podatkowego)”. Podzielając przekonanie, że wejście w życie ustawy w trakcie roku podatkowego wymaga ustanowienia epizodycznego mechanizmu przeciwdziałającego negatywnym skutkom prawopodatkowym, należy zauważyć, że jego zakresem nie objęto pełnego spektrum podatników podatku dochodowego od osób fizycznych, pomijając między innymi:

- 1) podatników osiągających przychody:
 - a) w postaci wypłacanych przez organy rentowe emerytur i rent, świadczeń przedemerytalnych i zasiłków przedemerytalnych, nauczycielskich świadczeń kompensacyjnych, zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, rent strukturalnych, rent socjalnych oraz rodzicielskich świadczeń uzupełniających,
 - b) z umów zlecenia, o których mowa w art. 13 pkt 8 ustawy o PIT;
- 2) podatników osiągających przychody w wysokości wyższej niż 133 692 zł, lecz nieprzekraczającej wysokości 153 600 zł (tj. dwunastokrotności kwoty 12 800 zł, o której mowa w art. 53a ust. 7 ustawy o PIT).

Odniesienie art. 26 ustawy wyłącznie do podatników uprawnionych do tzw. ulgi dla klasy średniej mogłoby być uznane za rozwiązanie prawidłowe pod względem konstytucyjnym wyłącznie w przypadku bezspornego wykazania, że w przypadku pozostałych podatników, którzy będą rozliczali się według skali podatkowej, nie jest możliwe wystąpienie sytuacji, w której podatek należny za 2022 r. wynikający z zeznania składanego od 15 lutego 2023 r. do 2 maja 2023 r., będzie wyższy od hipotetycznego podatku należnego. Wykazanie to powinno być także odniesione do tych podatników, którzy osiągną w roku bieżącym zarówno przychody z tytułów wymienionych w art. 26 ust. 2 ustawy, jak również przychody z innych tytułów (np. osób pobierających emeryturę i uzyskujących zarazem przychody ze stosunku pracy, czy pracowników, którzy uzyskują również przychody jako zleceniobiorcy).

Mając na uwadze, że podczas senackiego postępowania nie wykazano w bezsporny sposób okoliczności, o których mowa powyżej, Senat rekomenduje akceptację poprawki **nr 27**.

II. Przepisy art. 37 i art. 38 ustawy są niezgodne z przepisami sekcji 3 rozdziału I tytułu I dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE. Stosownie do ich treści do dnia 31 grudnia 2022 r. do zamówień na usługi lub dostawy udzielanych odpowiednio przez:

- 1) „Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z realizacją zmian przepisów wprowadzonych niniejszą ustawą w ustawach zmienianych w art. 4 i art. 10, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych”;
- 2) „Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Zakład Emerytalno-Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w związku z realizacją zmian przepisów dotyczących zasad naliczania zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, wprowadzonych niniejszą ustawą w ustawie zmienianej w art. 1, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych”.

Abstrahując od braku dostatecznej określoności wyłączeń przewidzianych w powołanych przepisach, należy zauważyć, że wymieniona dyrektywa zawiera taksatywny katalog dostaw i usług niepodlegających reżimowi udzielania zamówień publicznych. Analiza powołanej dyrektywy, w szczególności przepisów art. 7–12, prowadzi do wniosku, że cytowane

odstępstwa od stosowania „przepisów o zamówieniach publicznych” są niezgodne z prawem Unii Europejskiej.

Mając na uwadze powyższą argumentację, Senat uchwalił poprawkę **nr 29**.

III. W wyniku dokonanej oceny ustawy pod względem merytorycznym oraz wysłuchania stanowisk partnerów społecznych, Senat uznał za zasadne uchwalenie:

- 1) poprawki **nr 13**, która zmierza do tego, aby do dochodu stanowiącego roczną podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą nie wliczano strat z lat ubiegłych oraz tzw. złych długów;
- 2) poprawki **nr 16**, która zmierza do tego, aby przewidziana w art. 12 ustawy nowelizacja ustawy z dnia 14 października 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw weszła w życie 1 stycznia 2024 r., nie zaś – 1 lipca 2022 r.;
- 3) poprawki **nr 17**, która zmierza do zapobieżenia niezgodności pomiędzy ustawą a rozpatrywaną przez Senat na posiedzeniu 18 maja 2022 r. ustawą o zmianie niektórych ustaw w celu automatyzacji załatwiania niektórych spraw przez Krajową Administrację Skarbową – w zakresie dotyczącym grup VAT.

IV. Pozostałe poprawki mają charakter legislacyjny i redakcyjny, zmierzając do:

- 1) przesądzenia, że niezależnie od tego, czy uprawniony podatnik skorzysta z zaliczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne do kosztów uzyskania przychodów, czy ich odliczenia od dochodu – przysługuje mu jeden limit odliczenia w wysokości 8 700 zł (**nr 3**);
- 2) zapewnienia precyzji polecenia nowelizacyjnego (**nr 4**);
- 3) zapewnienia spójności terminologicznej z ustawą o zabytkach (**nr 5**);
- 4) zapobieżenia sytuacji, w której brak odesłania w art. 27f ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o PIT do art. 6 ust. 4g byłby interpretowany jako nieobjęcie zakresem ulgi na małoletnie dziecko rodziców (opiekunów) będących rezydentami państw innych niż Rzeczpospolita Polska (**nr 6**);

- 5) uwzględnienia okoliczności, że statuowane w art. 81 ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych określenie „rok składkowy” stanowi skrót, a nie definicję, co powinno determinować odmienną redakcję odesłania do tego przepisu (**nr 10**);
- 6) zapewnienia spójności terminologicznej w obrębie przepisów ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (**nr 14**);
- 7) zapewnienia zgodności z § 157 „Zasad techniki prawodawczej” poprzez likwidację „kaskadowego” odesłania, tj. odesłania do przepisu, który już zawiera odesłanie (**nr 15**);
- 8) zapobieżenia niezgodności pomiędzy ustawą a ustawą o zmianie niektórych ustaw w celu automatyzacji załatwiania niektórych spraw przez Krajową Administrację Skarbową, rozpatrywaną przez Senat na posiedzeniu w dniu 18 maja br. – w zakresie odnoszącym się do art. 89 pkt 6 ustawy realizującej program *Polski Ład* (**nr 18**);
- 9) usunięcia omyłek redakcyjnych (**nr 19** oraz **22**);
- 10) usunięcia niespójności normatywnej polegającej na tym, że przepisy art. 34 ust. 2a i 2b ustawy o PIT nie byłyby stosowane do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 lipca 2022 r., pomimo tego, że art. 1 pkt 23 lit. b ustawy, który uchyla te przepisy, wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r. (art. 40 pkt 3 ustawy) (**nr 21**);
- 11) doprecyzowania odesłań do zmienianych albo uchylanych przepisów ustawy o PIT (**nr 23, 24, 25** oraz **28**);
- 12) uwzględnienia, że użyte w przepisie sformułowanie „po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy” umożliwi jego stosowanie dopiero od dnia 2 lipca br., co – jak należy sądzić – nie było intencją ustawodawcy sejmowego (**nr 26**).